

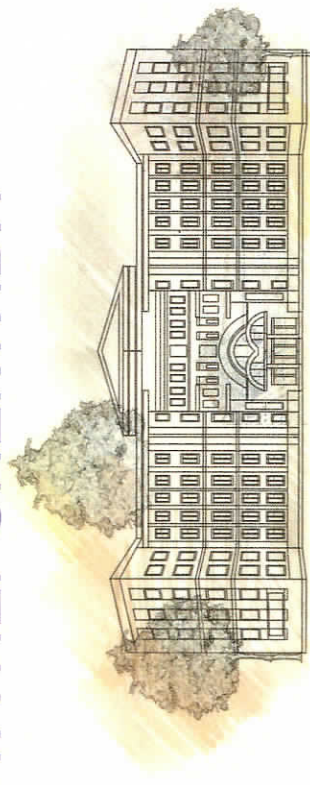

Міжнародний гуманітарний університет
Факультет мистецтва і дизайну
Кафедра кіно і телебачення
Кафедра мистецтвознавства
та загальногуманітарних дисциплін

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції

КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Одеса | Україна
4 червня 2020 року

МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МИСТЕЦТВА І ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА КІНО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ
КАФЕДРА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА
ТА ЗАГАЛЬНОГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

**«КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО:
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

4 червня 2020 р.

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМПІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Овчиннікова Альбіна Петрівна – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін Міжнародного гуманітарного університету;

Лошков Юрій Іванович – доктор мистецтвознавства, професор кафедри народних інструментів Харківської державної академії культури;

Коваленко Юлія Борисівна – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри телебачення Харківської державної академії культури;

Уварова Тетяна Іванівна – кандидат мистецтвознавства, завідувач кафедри кіно та телебачення Міжнародного гуманітарного університету;

Білик Анна Анатоліївна – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри дизайну Херсонського національного технічного університету;

Степанова Галіна Іванівна – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри кіно та телебачення Міжнародного гуманітарного університету;

Крижановська Тетяна Олександрівна – кандидат філософських наук, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін Міжнародного гуманітарного університету.

Культура та мистецтво: сучасні тенденції та перспективи:
матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції,
м. Одеса, 4 червня 2020 року. – Одеса: Міжнародний гуманітарний
університет, 2020. – 316 с.

ISBN 978-966-992-119-2

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, які стали предметом обговорення учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Культура та мистецтво: сучасні тенденції та перспективи», що відбулася у м. Одесі 4 червня 2020 року у Міжнародному гуманітарному університеті.

Матеріали конференції можуть становити інтерес для наукових працівників, викладачів, студентів вищих навчальних закладів, а також для всіх, хто цікавиться сучасним станом та перспективами розвитку мистецтвознавства.

УДК 008+7.01(063)

© Факультет мистецтва і дизайну
Міжнародного гуманітарного університету, 2020

ISBN 978-966-992-119-2

ЗМІСТ

Вступне слово	11
НАПРЯМ І. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ	
Особливості відображення сімейно-побутової обрядовості в білоруських хороводах	
Барабаш Ю. Ю.	14
Музейна експозиція: культурна ретроспектива	
Бегаль Т. О.	16
Семантика танцювальних образів хороводної форми китайських народних танців	
Волчукова В. М.	20
Особливості тематики національних балетних вистав Харківського національного театру опери і балету ім. М. Лисенка у XX – XXI ст.	
Ганник Д. М.	23
Розвиток критичного мислення у студентів в процесі культурологічної освіти	
Герговська Н. Я.	26
Особливості відображення культурних традицій в казахських народних танцях	
Гоч Т. С.	30
Особливості втілення весільної тематики в грузинських народно-сценічних танцях «Картулі» та «Сімді»	
Крисько О. Ф.	33
Основні тенденції розвитку авторського ювелірного в культурному просторі незалежної України	
Кухтій О. С.	36
Виникнення та трансформація терміну «фольклор»	
Мараховська К. Д.	40
Особливості етнокультурного взаємовпливу танцювального мистецтва Волині, Білорусії та Польщі	
Морозова А. Р.	43
Следифіка українського романтизму як світогляду в культурно-мистецькому середовищі XIX століття	
Москвічова Ю. О.	47

Особливості постмодерних вистав Мерса Кенінгема в сучасному балетному театрі	50
Мурга С. О.....	50
Актуальність створення сучасної теорії матеріальних культурних артефактів	53
Наконечна О. В.....	53
Особливості неокласичних балетів Сержа Лифара	56
Петрова А. Ю.....	56
Хореографія в системі художнього виховання молодших школярів: теорія та практика	59
Савенко Н. С.	59
Трансформації сім'ї: глобальні виклики та перспективи	62
Стає Т. В.	62
Дебати – шлях до успіху та професійного становлення	66
Стрига П., Векшина А.....	66
Хореографічне мистецтво як естетична цінність	69
Тушева А. А.....	69
Особливості неокласицизму Д. Баланчина	72
Чумаченко В. Д.....	72
Акультурація як механізм динаміки локально-регіональної культури Одещини	76
Швець А. І.	76
Мода – феномен людської культури	79
Шершень С. Р.	79
Хорові капели хлопчиків як давня традиція української культури	83
Щербій С. О.....	83
НАПРЯМ 2. ФІЛОСОФІЯ КУЛЬТУРИ	
Вплив кінематографу на світогляд людини	87
Білецька В. О.....	87
Аксологічний підхід до вивчення культури	90
Крижановська Т. О.....	90
Філософські обрії творчості Олександра Довженка	94
Малолеткова А. С.	94
«Ното consumenticus» як поняття сучасної культури	98
Маніченко В. Г.	98
Філософські основи культури мінімалізма	102
Саранюк Е. П.	102
Проблема ідеалу в кіномистецтві	106
Спічак Т. О.	106
Динаміка цінностей і сучасні концепції філософії культури	110
Янушевич І. А., Сарафанюк Д. Е.....	110
Філософсько-методологічні підходи до формування вітчизняної освіти як частини європейської культури	114
Янушевич І. А.....	114
НАПРЯМ 3. СВІТОВА КУЛЬТУРА І МІЖНАРОДНІ КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ	
Україна–Китай: кейси культурної дипломатії	117
Кравченко А. І.....	117
НАПРЯМ 4. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА	
Особливості заселення Карпатського регіону в світлі нових археологічних досліджень	121
Чуйко О. Д.....	121
НАПРЯМ 5. МУЗЕЄЗНАВСТВО, ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО	
Сучасні тренди в сфері управління культурною спадщиною	125
Жукова О. В.....	125
НАПРЯМ 6. ПРИКЛАДНА КУЛЬТУРОЛОГІЯ	
Теорія наслідування і практика викладання гуманітарних дисциплін: досвід інтеграції	128
Звєгинцова М. Е.....	128
Символічне «поїдання» людини в східнослов'янських чарівних казках як відгомін обряду ініціації	131
Кобзар М. В.....	131
Салютотенний підхід в дослідженнях культурних ресурсів сучасних міст	134
Фрейдліна В. В.	134

НАПРЯМ 7. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КІНО-ТЕЛЕМИСТЕЦТВА

- До питання толерантності у сучасному кінематографі
Гуйвік В. Ю. 138
- Адаптація жанра репортаж под формат YouTube,
на прикладі каналу «#Редакція»
Дейнека Н. Д. 142
- Специфика работы журналиста в конвергентных СМИ
Демченко А. 145
- Специфика преподавания дисциплин «Сценарное мастерство»
и «Основы режиссуры» студентам творческих специальностей
Костромченко Д. В. 147
- «Фільм жаків»: визначення та жанрова специфіка
Молчанова А. В. 151
- Свобода и ответственность в журналистской деятельности
Овсянкин Н. А. 155
- Тематичні особливості творчості галицького режисера
Юліана Дороша у 20-30-тих роках ХХ ст.
Патрон І. В. 157
- Місце і роль медіа в житті суспільства
Ритченкова Ю. 160
- Інфотейнмент в інформаційно-аналітичних програмах
на українському телебаченні
Стеланова Г. І. 162
- Мистецтво як свідоме та несвідоме у роботі Л. Виготського
«Психологія мистецтва»
Федотова Я., Добровольська А. 166
- Вечное «Время» Тарковского
Шинкаренко И. Д. 170
- ## НАПРЯМ 8. СУЧАСНА МЕДАКУЛЬТУРА
- Соціальна реклама: поняття та сутність
Приходько А. 174
- Основные мифы и манипулятивность средств массовой
информации в работах Герберта Шиллера
Проценко Е. М. 177

Медіаосвіта: досвід впровадження
Уварова Т. І. 180

НАПРЯМ 9. МИСТЕЦТВО І ПРОБЛЕМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРИ

- Віртуальна галерея як суб'єкт артринку ХХІ ст.
і стратегія розвитку в умовах заборони на проведення
культурних заходів
Балтазюк І. В. 184
- Функціональні характеристики сучасного театру
України (на прикладі Київського театру драми і комедії
на лівому березі Дніпра)
Галчук Ю. О. 186
- Особливі ознаки традиційних вірменських танців
Отанесян Г. С. 190
- Проблеми реновації у сучасному дизайні
Перваченко І. С. 193
- Внесок документаліста О. Гляделова у розвиток
фотомистецтва України
Федотова О. О. 195
- ## НАПРЯМ 10. СУЧАСНА ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА
- Женщины в искусстве (опыт осмысления)
Войникова И. В. 200
- Біблійна тематика в творчості митців сквоту «Пакромуна»
Осадча О. А. 203
- ## НАПРЯМ 11. ДИЗАЙН
- Роль дизайну у формуванні парфумерного ринку
Горбаткова К. О. 208
- Технології 3D-принтинг як інновація сучасного
соціомистецького простору
Доколова А. С. 210
- Сучасні художні текстильні техніки у дизайні творів
українських та зарубіжних митців
Журавель-Змєєва Л. С. 213

Використання «образно-колірного світу поетичної інтерпретації» при викладанні дизайнерських дисциплін	216
Ільницька Л. В.	
Фактори формування стилістики в проєктуванні анімаційних освітніх роликів (на прикладі TED Education)	220
Мурашко М. В.	

НАПРЯМ 12. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО, ДЕКОРАТИВНЕ МИСТЕЦТВО, РЕСТАВРАЦІЯ

Візантійсько-руська ідея в сюжетах розписів Успенського собору Києво-Печерської лаври кінця XIX століття	224
Бардік М. А.	
Поворот до інтеграції цифрового компонента в матерію традиційних художніх засобів	228
Богачук О. В.	
Технологія виконання сучасної японської техніки – мокуліто	230
Давиденко Д. О.	
Графіка в творчості художника Сергія Конончука	233
Жеребенко В. О.	
Творче становлення художника Антона Кашаша у 1950–1970-х рр.	235
Кашшай О. С.	
Актуальні тенденції розвитку сучасної української кераміки	239
Кулінич Л. О., Тосєч Д. А.	
Національний образ рідної природи в творчості Цзінь Шаньї	242
Лю Фань	
Вплив освітлення при роботі з кольором	244
Міх А. В.	
«Наклеп Апеллеса» Пітера Брейгеля старшого: літературні та образотворчі джерела	247
Русяєва М. В.	
Роль угорського пленерного живопису в навчальній діяльності А. Ерделі	251
Стрій А. А.	

Кам'яні надмогилянки «дубки» на Вінниччині у період початку XX ст. – II половини XX ст.	254
Троценко Г. О.	
Книжкове оформлення та ілюстрація в творчій спадщині Т. Г. Шевченка	257
Удріс І. М., Ейвас Л. Ф.	

НАПРЯМ 13. МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО

Геннадій Дем'янчук як провідний представник фортепіанного руху Чернігівщини	261
Бадалов О. П.	
Робота В. Степурака з вербальними текстами: джерела і концепції	263
Бардашевська Я. М.	
Вплив джазу та кримськотатарської музики на творчий доробок Драмали	267
Бєсєров У.	
Тристан Мюрай та Жерар Грізе – визначні постаті у течії «спектралізм»	269
група L'Unitéaire	
Жадик І. С.	
«Марія» Михайла Завадського в контексті становлення «української школи» в музиці XIX ст.	275
Круліковська Т. П.	
Віктор Зарецький – український «Густав Клімт»	278
Лєвчук Д. А.	
Комбінаторність як принцип оркестрового мислення І. Ф. Стравінського	281
Савченко Г. С.	
До питання специфіки сучасного виконавства вокальної естради України	283
Самая Т. В.	
Співвідношення мелосу і колориту в музичних портретах і пейзажах XX століття	286
Шевчук Б. М.	

НАПРЯМ 14. СЦЕНІЧНЕ МИСТЕЦТВО

До питання відтворення в хореографії літературних образів
(за творчістю Лесі Українки)

Воронцова Є. О. 291

Синтез стилів як наукова проблема в сучасній хореології

Гесаль Ю. А. 293

До проблеми пошуків сучасних технологій у створенні
режисерського задуму вистави

Гордєєв С. І. 296

Творчість як один з критеріїв професійної майстерності
педагога-хореографа

Гриценко О. Е. 298

До вивчення танцю *etnosopetprohagu* у сучасному

культурному просторі

Колісник Т. В. 302

Розвиток *fashion-індустрії* на прикладі

Victoria's Secret Fashion Show 2018

Лазарєва В. Р. 304

Специфіка народнолісенного джерела в сценічній практиці

дитячого фольклорного театру «Дай Боже!»

Сальник В. О. 307

Театр масових форм у контексті науково-технічних новацій

Сікалов І. А. 310

Розвиток сценічної майстерності в драматично-театральних

працях В. Винниченка

Сорока М. В. 312

Вступне слово

Наукова діяльність визнана Законом України «Про вищу освіту» важливою функцією вищих навчальних закладів. Вона здійснюється з метою інтеграції наукової, освітньої і виробничої діяльності. Базовим структурним підрозділом, що провадить наукову діяльність у вищій, зазвичай, кафедрі, науково-дослідна робота якої, є невід'ємною частиною науково-дослідної роботи університету. Організація наукової роботи на кафедрі є первинною, початковою складовою глобального процесу продукування наукових знань.

Кафедра «Кіно і телебачення», яка організована у 2013 році в Міжнародному гуманітарному університеті, здійснює підготовку бакалаврів спеціального 021 Аудіовізуального мистецтва та виробництва (Кіно-, телемистецтво). Завдяки творчому і науково-педагогічному потенціалу, на кафедрі створено максимально сприятливі умови для підготовки високопрофесійних фахівців аудіовізуального мистецтва та виробництва, які відповідають вимогам мистецького сьогодення, а також дотриманню державної стратегії в галузі розвитку національної культури, збагаченню традицій української кінематографії та телебачення.

Провідним напрямом діяльності кафедри є наукова робота. Вона пов'язана з комплексною загальноуніверситетською науково-дослідною темою: «Гендерні становлення і розвитку соціокультурної сфери в Україні» та кафедральною темою «Мистецтво у просторі сучасної культури: теоретичні та практичні аспекти кінотелемистецтва».

Важливе значення викладачами кафедри приділяється організації науково-дослідної роботи зі студентами. З метою виявлення та залучення обдарованої молоді до наукової діяльності, створенню умов для розвитку їх творчого потенціалу та наукового мислення і аналітичних здібностей, на кафедрі кіно і телебачення у 2016 році був створений науковий гурток «Територія науки». Щороку склад наукового гуртка поповнюється не тільки студентами спеціальності «Аудіовізуальне мистецтво і виробництво», а й студентами, магістрантами, аспірантами Міжнародного гуманітарного університету інших спеціальностей. За час існування гуртка було підготовлено і опубліковано понад 40 студентських наукових робіт, прийнято участь у роботі багатьох наукових конференцій нашого вишу та інших вищих навчальних закладів України.

Вже четвертий рік поспіль кафедра виступає засновником і організатором низки наукових заходів, серед яких: Науково-практичний семінар «Вивчення та впровадження в практику елементів сучасних освітніх технологій. Презентації в навчальному процесі» (19 квітня 2017 р.), Міжвузівський круглий стіл «Мистецтво та проблеми глобалі-

ньої культури». В роботі дається аналіз феномену моди як культурогворчій діяльності, як процес вироблення ціннісного світу культури та усвідомлення її в просторово-часовому вимірі [6].

Не можна не виокремити плечу творця моди – дизайнерів, кутор'є, модельєрів. Їх внесок, безумовно, додає знань та поповнює уявлення щодо постулу моди як феномену, прогнозів та змін у модних тенденціях, ролі моди в житті людини та культури взагалі.

Отже, мода є специфічним і динамічним явищем людської поведінки, вона здатна проявлятися у всіх сферах життя суспільства. Світ моди конституюється в культурному і міжкультурному просторі. Мода більше фіксує динаміку, зміни, інновації, ніж постійність. Вона є важливою складовою загальнолюдської культури.

Література:

1. Аллатов М. Всеобщая история искусств. Т. 1. – М. – Л.: Искусство, 1948. – С. 21.
2. Барт Р. Система моды. Статьи по семиотике культуры. М.: Издательство им. Сабашниковых, 2003. – 512 с.
3. Веблен, Торстейн Бунде. Теория праздного класса : The theory of the leisure class. An economic study of institutions / Т. Веблен ; пер. с англ., вступ. ст. и примеч. С. Г. Сорокиной ; общ. ред. В. В. Мотылева. – Изд. 4-е. – М.: ЛИБРОКОМ, 2011. – 365 с.
4. Гусева А.М. Мода как предмет культурологического осмысления // Культура и цивилизация. 2017. Том 7. № 3А. С. 409-421.
5. Даль В. І. Толковый словарь. Режим доступа: <https://gufu.me/dict/dal>
6. Легенский Ю.Г., Ткаченко Л.П. Система моды: культурология, этика, дизайн. – К.: ГАЛПУ, 1998. – 224 с.
7. Мода як соціально-психологічний феномен. Режим доступу: <https://ukrbukva.net/84913-Moda-kak-social-no-psihologicheskii-fenomen.html>.
8. Орлова Л. Азбука моды. – М.: Просвещение, 1988.]. [Мода як соціально-психологічний феномен. Режим доступу: <https://ukrbukva.net/84913-Moda-kak-social-no-psihologicheskii-fenomen.html>]
9. Парыгин Б.Д. Социальная психология. Проблемы методологии, истории и теории. СПб.: ИГУП, 1999. – 592 с.
10. Шефтсбери А. Эстетические опыты. Москва: «Искусство», 1974 – 536 с.
11. Ятина Л.И. Полистилизм: новый этап в развитии моды <http://socnet.narod.ru/Rubez/16-17/Yatina.htm>

ХОРОВІ КАПЕЛІ ХЛОПЧИКІВ ЯК ДАВНЯ ТРАДИЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

3*

Щербій С. О.

аспірант Навчально-наукового інституту мистецтв
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

м. Івано-Франківськ, Україна

З історії хорового виконавства України відомо, що хор хлопчиків, як тип хорового колективу, почав існувати з часів виникнення християнської культури. Спів в церквах без жіночих голосів вирізнявся великою гнучкістю, надзвичайним забарвленням звуку, особливою чистотою та дзвінкістю. Хорова капела хлопчиків, як об'єкт аналізу, виступає особливим різновидом естетичної діяльності. Дослідження дає змогу розглядати художню творчість в історичному, пізнавальному аспекті та, в деякій мірі, становить ґрунт для перспектив творчого динамічного розвитку.

У Х столітті ще в Київській Русі хоровий спів був серед обов'язкових предметів тогочасної загальної освіти. Людина, яка володіла навиками читання, письма, як правило, повинна була вміти співати. З другої половини XV століття створюється перший професійний хор. Від них веде свій початок Придворна співацька капела. Відомо, що партитури українських хорових класиків Д. Бортнянського, М. Березовського, А. Веделя були розраховані не для мішаного складу, а з наявністю хлоп'ячих голосів замість жіночих. Це значно впливає на виконавську темброву інтерпретацію [2, ст. 47]. Спочатку в Співацькій капелі співали тільки дорослі чоловіки, але з середини XVII століття з поширенням партесного співу багатоголосся, що виник на основі прагнення до більшої яскравості, в складі хору появилися хлопчачки. Готувала кадри школа музичної грамоти та церковного співу з м. Глухова. Їй судилося стати першим учбовим закладом, що заклад початок професійному мистецтву в Україні. Цікаво, що і при Запорізькій Січі постійно функціонувала Співацька школа для підлітків.

З середини XVII ст. в Києво-Могилянській академії існують хори, академічний та Братського монастиря, вони нараховували близько до 300 і більше чоловік. Наявність дитячих голосів надавала можливість виконувати композиції на мішаний склад. Численні пісні і канти, створені в Академії, вийшли в світ завдяки студентів. Академія дала багатьох професійних композиторів. В IX столітті, коли в Києві почали з'являтися світські вищі учбові заклади: гімназії, Інститут

шляхетних дівчат, Кадетський корпус та університет. В системі естетичного виховання особливого значення надавалося церковному співові. Так, в церковний хор університету запрошували дискантів та альтів з духовного училища, яких вибрав не тільки творчий момент, а й хористам надавалися певні пільги [1, ст. 371]. На заході України Перемиський музичний осередок став центром українського мистецького життя Галичини як для світського, так і для церковного напрямку. Створювались хори, школи та музичні товариства, навколо яких згуртовувалась не тільки українська молодь.

Важким випробуванням для хорової культури був початок ХХ ст. Після Жовтневої революції структура Придворної співацької капели була перейменована, піддалась руйнуванню, були анульовані регентські класи і вперше була введена група з 20-ти жіночих голосів. Під час евакуації колективу у Велику Вітчизняну війну 1944 року юні вихованці колективу склали основу першому набору Хорового училища в Москві, засновником якого став майстер хорової культури А. В. Свешніков. Тим часом в стінах Ленінградської капели відновлює діяльність хору хлопчиків П. Богданов, де за довгі роки виховав блискучу плеяду музикантів.

Потужні зусилля прикладала радянська доба для того, щоб змінити художній орієнтр в мистецтві. Проте хорова освіта набувала активного розвитку. Було створено музикантами-педагогами низку репертуарних збірок для дітей. Особливо плідними були 70-ті роки, коли розроблялися та видавалися методичні рекомендації з вокально-хорової роботи для вчителів музики. Одним з таких педагогів був О. Г. Раввінов, доцент кафедри хорового диригування Київської консерваторії, що з 1954 р. активно працював з хором хлопчиків та видав кілька новаторських на той час методичних праць.

Один з найуспішніших дитячих хорових колективів «Дзвіночок» був заснований у 1967-1968 навчальному році в Київському Палаці піонерів Е. Виноградовою. Система, побудована нею вже в перші роки роботи в «Дзвіночку» зумовлювала наявність декількох вікових груп хору та особливу методику занять, що враховує психофізичні властивості саме хлопчиків певного віку. Тому вже в 70-ті роки колектив почав яскраво вирізнятися на тлі численних дитячих хорів особливою культурною звуку та репертуаром, спрямованим не на «гуртовий спів», а на твори світлової та вітчизняної класики. Виноградова Е. О. зуміла прищепити любов до хорового мистецтва не одному поколінню своїх вихованців. Хлопчики, які подорослішали, продовжували приходити на релігійні, тому через кілька років була організована юнацька група [3].

У 1971 році Микола Кацал при підтримці українського музично-хорового товариства України у Львові заснував хор хлопчиків «Дула-

рик». 1989 р. хор хлопчиків став лауреатом Національної премії ім. Т. Шевченка. Цього ж року завдяки зусиллям М. Кацала відкрилася перша в Україні хорова школа, а згодом одержав статус Львівської державної академічної чоловічої хорової капели. Протягом усього часу свого існування хорова капела є активним учасником міжнародних (Польща, Швейцарія та ін.) і всеукраїнських фестивалів та концертів.

Мукачівська хорова школа хлопчиків та юнаків, одна з перших в Україні, була започаткована 1983 року, як хорова студія. Володимир Волонтир – незмінний директор хорової школи і художній керівник хору хлопчиків та юнаків.

У 1988 році за ініціативи та сприяння Е. Виноградової було створено один з найвідоміших зараз колективів України, хор хлопчиків та юнаків при Капелі ім. Ревуцького, головним диригентом є А. Зайцева. Метою заснування було залучення дітей до відродження та розвитку багатих традицій хорового співу в Україні, що формувались протягом століть, бажання відкрити юним артистам та їх майбутнім слухачам перлини світової музичної культури, прекрасний світ класичного, духовного хорового співу, творів сучасних вітчизняних та зарубіжних авторів.

Д. Радяк, заслужений діяч мистецтв України, професор НМАУ ім. П.І. Чайковського свого часу працював художнім керівником хору хлопчиків та юнаків «Дзвіночок» та був організатором та головним диригентом професійного хору духовної музики «Дзвони» (1992), який відродив кращі традиції Глухівської співочої хорової школи та Києво-Могилянської академії [5].

Поряд з цим продовжують плідно працювати хор хлопчиків та юнаків сектору практики НМАУ, кер. А. Шейко, хори хлопчиків та юнаків при музичних школах, хорових школах та спеціалізованих школах-інтернатах в різних містах України під керівництвом М. Крістера (Вандаловського) (Київ), О. Кошмана (Харків), Я. Павлика (Івано-Франківськ), Т. Стоянської (Самбір), Н. Купінської (Кам'янець-Подільський), О. Майба-Туча (Мелітополь). Унікальним явищем є те, коли при професійному колективі працює дитяча група, як наприклад, концертний хор хлопчиків при академічному камерному хорі ім. Д. Бортнянського (Чернігів). Був створений у 2013 році за ініціативи І. Богданова.

Таким чином, ми бачимо, що дитяче хорове мистецтво ґрунтується на глибоких підвалинах культурної традиції, що формувалася протягом багатьох століть в українській історії. А отже, маємо підстави вважати, що традиції хорового виховання хлопчиків пов'язана з глибинними культурними зв'язками поколінь і має перспективи для динамічного розвитку.

Література:

1. Гордійчук М. М. Історія української музики. Київ: Наукова думка, 1989. Т. 1. 448 с.
2. Воскобойнікова Ю. Інтерпретація творів Д. Бортнянського: тембровий аспект. *Вісник КНУКІМ: Зб. наук. Праць*. Київ. 2015. Вип. 33. С. 46–51.
3. Лащенко А. П. 3 історії Київської хорової школи. Київ : Муз. Україна, 2007. 200 с.
4. Ороновська Л. Динаміка дитячого хорового руху в контексті культурно-мистецького життя України II половини ХХ століття. *Молодь і ринок*. 2012. № 10. С. 76–81.
5. Шевчук О. Співайте, «Дзвони»! *Музика*. Київ. 1992. № 2. С. 14.

НАПРЯМ 2. ФІЛОСОФІЯ КУЛЬТУРИ

ВПЛИВ КІНЕМАТОГРАФУ НА СВІТОГЛЯД ЛЮДИНИ

Білецька В. О.

студентка 2 курсу факультету мистецтва та дизайну спеціальності «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво»
Науковий керівник: Крижновська Т. О.

кандидат філософських наук,
доцент кафедри мистецтвознавства
та загальногуманітарних дисциплін

Міжнародного гуманітарного університету
м. Одеса, Україна

Мистецтво є одним з найдавніших засобів впливу на внутрішній світ людини. Це з часів Античності такий вид мистецтва як театр відігравав значну роль в житті як окремої людини, так і суспільства в цілому. За допомогою мистецтва формувалась система цінностей, ідеали, світогляд людини. З появою кіно можливості впливу на людину засобами мистецтва перейшли на якісно та кількісно новий рівень.

Кінематограф займає вагомє місце в житті майже кожної сучасної людини. Цей вид мистецтва охоплює дійсність і глибоко проникає в неї, відображаючи історію цілих поколінь. Кіно збагачує і насичує нас інформацією, проникає через зір та слух, дозволяє дивитися на речі з різних ракурсів, вагомо впливаючи на світогляд. Тема впливу кіномистецтва на світогляд людини, на нашу думку, дуже актуальна сьогодні, у зв'язку з тим, що охоплюючи величезну кількість глядачів, воно й надалі залишається найпотужнішим інструментом формування ціннісного світу людини.

Метою роботи є філософське осмислення різноманітних впливів кіномистецтва на світогляд людини, на формування її системи цінностей.

Для початку варто визначити, що є світогляд. Слово «світогляд» (Weltanschauung) як наукове поняття вперше ввів німецький філософ Іммануїл Кант в роботі «Критика здатності судження» для позначення світогляду в сенсі «спостереження світу, даного в почутті» [1].

На мою думку, світогляд – це сукупність цінностей, ідеалів, почуттів та знань, що мають сенс для певної особи. Варто підкреслити, що наше світосприйняття формується та змінюється протягом усього